

Mgr. Sylva POLÁKOVÁ

Konvergence filmu a architektury. Příklad Prahy

Katedra filmových studií FF UK

Téma vztahu filmu a architektury není vůbec snadné a lze je zvládnout pouze tehdy, je-li mu vytknuta jasně definovaná perspektiva. To právě je však případ práce Sylvy Polákové, jakkoli její dizertace zasahuje do mnoha oborů (veřejný prostor, reklama, urbanistika, umění), je zkoumané pole vymezeno jednak určitým obdobím, jednak určitým městem a jeho svazujícím ohniskem je žánr případové studie.

Za vlastní a nejzajímavější přínos práce pokládám – vedle konkrétních analýz, které nadto pracují i s metodologií, přiměřenou danému problému – zejména sledování „relokace automatismů jednotlivých mediálních praxí“, což ale rovněž souvisí na ještě obecnější rovině s chápáním moderny jako transdisciplinárního prostředí *par excellence*. To je totiž cosi, co umožňuje – velmi věcně a poučeně – nalézat nikoli „vlivy“, nýbrž *rezonance* (implicite: odpovědi na otázky, které nastoluje jiná mediální praxe). Příkladem toho, jak je pojem „rezonance“ v tomto kontextu plodný, je pak výklad Pešánkova kinetismu, ale stejně tak i jeho formální a tematické „rezonance“ v umělecké tvorbě v jiném kontextu (třeba právě v souvislosti s digitalizovaným obrazem).

K práci S. Polákové by bylo možné říci mnohé, ač většinou bych pouze referoval věci, které mne zaujaly. Myslím, že je to zbytečné: text je promyšleně strukturován, pojmově jasný. Práce je zřetelně originální jak tématem, tak přístupem. Navrhuji k obhajobě.

Miroslav Petříček

Ústav filosofie a religionistiky FF UK

CAS FAMU

VIII.2015

10.